24 Ιανουαρίου 2026

Ο Όσιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος ως πνευματικός πατέρας (Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού) – Λίγα λόγια για την αξία του Μοναχισμού

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός / Έργα Γέρ. Ιωσήφ / Συναξαριακές Μορφές

Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος. Τοιχογραφία του 1193 (λεπτομέρεια παραστάσεως) η οποία απεικονίζει τον Άγιο βασταζόμενο από δύο Αγγέλους και βρίσκεται στην Εγκλείστρα. Η τοιχογραφία έγινε όταν ο Άγιος ζούσε ακόμη και εικονίζει την επιθυμία του να βασταχθή υπό των Αγγέλων, στην ώρα της εξόδου της ψυχής του.

Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού

Κάθε φίλος του Θεού, και στις τρεις περιόδους της εκκλησίας, της παραδόσεως, του νόμου και της χάριτος, υπό την επίδραση και το πνεύμα των δύο κυρίως εντολών, της αγάπης στον Θεό και τον πλησίον, πίστευε και εκινείτο. Η ομολογία αυτή είναι αναντίρρητος και βεβαία, εφ’ όσον κάθε μορφή ευσέβειας στη

πανανθρώπινη ιστορία στηρίζεται στις δύο αυτές εντολές. Ο τρόπος της εφαρμογής τους εξαρτάται από το χρόνο, τις περιστάσεις, τα πρόσωπα και τα πράγματα. Έτσι βλέπουμε την ποικιλία των βιωμάτων και των λόγων στην ιστορία της εκκλησίας μας. Στην πρακτική εκδήλωση της αγάπης τους προς τον Θεό, οι φιλόθεοι, δεν μεταχειρίζονταν τους ίδιους τρόπους, αν και ο σκοπός και η πρόθεση ήταν πάντοτε η ίδια...

Όσοι αγαπούσαν τον Θεό, είτε ατομικά είτε ομαδικά προσπαθούσαν να ζουν κατά Χριστόν θεωρώντας τον θάνατο ως κέρδος, σύμφωνα με τη διδασκαλία του Παύλου, και έτσι δεν ανήκαν στον εαυτό τους. Σ' αυτή τη πολύμορφη και πολύπλευρη αγωνιστικότητα, είτε μέσα στη κοινωνία, είτε έξω από αυτήν, «στις ερήμους και τα σπήλαια», ένα μόνο σκοπό είχαν να αρέσουν στον Θεό. Η ποικιλία των διαφόρων μορφών της ζωής τους δεν ήταν σκοπός. Ήταν η έκφραση του πόθου και του θείου έρωτα, για τον οποίον τα θυσίαζαν όλα ακόμη και τη ζωή τους... (περισσότερα...)